

ДОКАЗУВАННЯ ПОТРЕБИ ПРОДОВЖЕННЯ СТРОКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

PROVING THE NEED TO EXTEND THE PRE-TRIAL INVESTIGATION TERM: THEORY AND PRACTICE

Зінковський І.П., доктор філософії за спеціальністю 081 «право», адвокат

У статті досліджено питання локального предмета доказування продовження строку досудового розслідування та алгоритмізації його встановлення. Указано, що до локального предмету доказування продовження строку дізнання відносяться такі обставини: подія кримінального проступку; причетність до події кримінального проступку підозрюваного (за аналогією з ч. 8 ст. 295 КПК України, оскільки ця обставина не має специфіки залежно від форми досудового розслідування); складність провадження (невичерпний перелік ознак якої закріплено п. 1 ч. 3 ст. 28 КПК України, утім, ці та інші фактори мають доказуватись саме як такі, які не просто існують, а ускладнюють рух провадження); потреба проведення додаткових слідчих (розшукових) дій, що презюмує встановлення, які дії були проведені і які дані не вдалося встановити при їх проведенні та чому.

Зазначено, що локальний предмет доказування потреби продовження строку досудового розслідування відрізняється за формами досудового розслідування та судового і прокурорського механізмів продовження строку досудового слідства. Алгоритмізації встановлення обставин локального предмету доказування за ст. 295 та 295-1 КПК України передбачає таку послідовність: 1) блок, пов'язаний з відповідною на основне питання кримінального провадження (доведеність події злочину та причетності підозрюваного до цієї події); 2) блок оцінки складності провадження; 3) блок оцінки ефективності розслідування (процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу та значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду; обставини, що перешкождали здійснити ці процесуальні дії раніше); 4) темпоральний блок (строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій).

У статті виокремлено проблемні питання судової практики у цій сфері.

Ключові слова: досудове розслідування, доказування, локальний предмет доказування, продовження строку досудового розслідування, дізнання, слідство.

The article examines the issues of the local focus of proving the extension of the pre-trial investigation term and algorithmisation of its establishment. It is indicated that the local focus of proving the extension of the pre-trial investigation term includes the following circumstances: the event of a criminal offence; involvement of a suspect in the event of a criminal offence (by analogy with part 8 of Article 295 of the CPC of Ukraine, since this circumstance does not have specifics depending on the form of pre-trial investigation); complexity of the proceedings (a non-exhaustive list of features of which is set out in para. 1 of Part 3 of Article 28 of the CPC of Ukraine, however, these and other factors must be proved as such which not only exist but also complicate the proceedings); the need for additional investigative (search) actions, which implies establishing what actions were taken and what data could not be established during their conduct and why.

It is noted that the local focus of proving the need to extend the pre-trial investigation term differs in terms of the forms of pre-trial investigation and the judicial and prosecutorial mechanisms for extending the pre-trial investigation term. The algorithm for establishing the circumstances of the local focus of proof under Articles 295 and 295-1 of the CPC of Ukraine provides for the following sequence: 1) a block related to the answer to the main issue of criminal proceedings (proof of the crime event and the suspect's involvement in this event); 2) a block for assessing the complexity of the proceedings; 3) a block for assessing the effectiveness of the investigation (procedural actions, the conduct or completion of which requires additional time and the significance of the results of these procedural actions for the trial; circumstances that prevented the conduct of these procedural actions earlier); 4) a temporal block (the time required for the conduct or completion of procedural actions).

The article highlights the problematic issues of court practice in this sphere.

Key words: pre-trial investigation, proving, local focus of proving, extension of the pre-trial investigation, inquiry, investigation.

Постановка проблеми. Оновлення положення КПК України стосовно строків досудового розслідування, яке мало місце через прийняття та набуття чинності Законом України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури» від 8 грудня 2023 року № 3509-IX, зумовлює звернення до питань доказування-обґрунтування у контексті продовження строку досудового розслідування. Мова йде про продовження строку дізнання та досудового слідства після повідомлення про підозру, адже нормативно передбачені різні режими такого продовження. Більше того, положення про продовження строків дізнання є фрагментарними. Судова практика свідчить про різне тлумачення прокурорами та слідчими суддями положень ст.ст. 295 та 295-1 КПК України.

Стан дослідження. Деякі питання продовження строків досудового розслідування розглядалися у працях Ю. Аленіна, Л. Гаврилюк, І. Гловко, В. Єднака, О. Ковтуна, Т. Кузубової, О. Малахової, С. Максимовської, Д. Околотенка, С. Ханіна, М. Членова, С. Шаренко та ін., утім, концептуальної моделі доказування потреби продовження строку досудового розслідування на основі локального предмету доказування не вироблено.

Як наслідок, метою статті є: виокремлення локального предмету доказування продовження строку досудового розслідування та алгоритмізації його встановлення; виокремлення проблемних питань судової практики у цій сфері.

Виклад основного матеріалу. Законодавець загалом зробив спробу унормувати обставини, які мають бути доведені для продовження строку досудового розслідування. Зокрема, ч. 8 ст. 295 КПК України передбачено, що прокурор відмовляє у задоволенні клопотання та продовженні строку досудового розслідування у разі, якщо слідчий, прокурор, який звернувся з клопотанням, не доведе наявності підстав, передбачених частиною шостою цієї статті (додатковий строк необхідний для отримання доказів, які можуть бути використані під час судового розгляду, або для проведення чи завершення проведення експертизи, за умови що ці дії не могли бути здійснені чи завершені раніше з об'єктивних причин), а також якщо досліджені під час вирішення цього питання обставини свідчать про відсутність достатніх підстав вважати, що сталася подія кримінального правопорушення, яка дала підстави для повідомлення про підозру, та/або підозрюваний причетний до цієї події кримінального правопорушення. Згідно ст. 295-1 КПК України, крім підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті (слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продо-

вження строку досудового розслідування до повідомлення особі про підозру у разі його протиправності та необґрунтованості), слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування після повідомлення особі про підозру, якщо слідчий не доведе, що додатковий строк необхідний для отримання доказів, які можуть бути використані під час судового розгляду, або для проведення чи завершення проведення експертизи, за умови що ці дії не могли бути здійснені чи завершені раніше з об'єктивних причин, а також якщо досліджені під час вирішення цього питання обставини свідчать про відсутність достатніх підстав вважати, що сталася подія кримінального правопорушення, яка дала підстави для повідомлення про підозру, та/або підозрюваний причетний до цієї події кримінального правопорушення.

Утім, для дізнання законодавець таких детальних норм не передбачив, зазначивши лише у ст. 294 КПК України, що строк продовжується, якщо дізнання неможливо закінчити внаслідок складності провадження, і у ст. 298-5 КПК України, що у разі необхідності проведення додаткових слідчих і розшукових дій строк дізнання може бути продовжений прокурором до тридцяти днів. Слушно пише С. Максимовська, що строк дізнання може бути продовжений також у випадку вчинення кримінального проступку неповнолітнім, невизнання особою своєї вини, затримання особи в порядку, передбаченому частиною четвертою статті 298-2 КПК України. При цьому, виходячи з ч. 1 ст. 298-5 КПК України, прокурор у таких випадках не зобов'язаний виносити відповідну постанову про продовження строків дізнання. Окрім цього, є неузгодженість між п. 1 ч. 4 ст. 219 КПК України, відповідно до якої строк дізнання може бути продовжений до одного місяця, та ч. 1 ст. 298-5 КПК України, згідно з якою такий строк може бути продовжений до тридцяти днів [1, с. 185]. На цю проблему звертає увагу і Т. Кузубова, адже необхідність проведення додаткових слідчих (розшукових) дій може характеризувати кримінальне провадження, як складне, але не завжди. Поряд з тим, слід констатувати, що таке оціночне поняття як «складність кримінального провадження» є, як правило, ширшим ніж така умова як «необхідність проведення додаткових слідчих (розшукових) дій» [2, с. 61]. З урахуванням таких недоліків І. Гловчук пропонує ч. 2 ст. 294 КПК України викласти у редакції: «2. Якщо внаслідок складності провадження, у тому числі у зв'язку із необхідністю проведення додаткових слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій, неможливо закінчити досудове розслідування з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку (дізнання) у строк, зазначений у пунктах 1, 2 та 3 частини третьої статті 219 цього Кодексу, такий строк може бути продовжений прокурором у межах строку, встановленого пунктом 1 частини четвертої статті 219 цього Кодексу» [3, с. 25]. Погоджуючись з вказаними зауваженнями та пропозиціями їх усунення, зазначимо, що у наведених та інших дослідженнях [4] не виокремлюються особливості доказування потреби продовження строку дізнання. При цьому прямі вимоги стосовно предмета доказування потреби продовження строку дізнання по проступкам у КПК України відсутні.

Виходячи з положень КПК України стосовно неможливості закінчення розслідування внаслідок складності провадження та проведення додаткових слідчих і розшукових дій, до локального предмету доказування продовження строку дізнання відносяться такі обставини:

- 1) подія кримінального проступку;
- 2) причетність до події кримінального проступку підозрюваного (за аналогією з ч. 8 ст. 295 КПК України, оскільки ця обставина не має специфіки залежно від форми досудового розслідування);
- 3) складність провадження (невичерпний перелік ознак якої закріплено п. 1 ч. 3 ст. 28 КПК України, утім,

ці та інші фактори мають доказуватись саме як такі, які не просто існують, а ускладнюють рух провадження);

- 4) потреба проведення додаткових слідчих (розшукових) дій, що презюмує встановлення, які дії були проведені і які дані не вдалося встановити при їх проведенні та чому.

Що торкається продовження строку слідства, то локальний предмет доказування виокремити дещо простіше, адже ряд обставин прямо прописані як такі, які мають бути доведені, у КПК України. Утім, предмет доказування не є синхронізованим для двох механізмів продовження строків – прокурорського та судового.

Для прокурорського механізму продовження строку до локального предмета доказування на основі положень ст. 295 КПК України відносяться:

- 1) подія кримінального правопорушення;
- 2) причетність підозрюваного до цієї події кримінального правопорушення;
- 3) складність провадження (невичерпний перелік ознак якої закріплено п. 1 ч. 3 ст. 28 КПК України, утім, ці та інші фактори мають доказуватись саме як такі, які не просто існують, а ускладнюють рух провадження);
- 4) процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу;
- 5) значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду;
- 6) строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій;
- 7) строк, необхідний для проведення чи завершення проведення експертизи;
- 8) обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії, включаючи залучення експерта та проведення експертизи, раніше.

Для судового механізму продовження строку до локального предмета доказування на основі положень ст. 295-1 КПК України загалом характерні ті ж обставини (з уточненням, що мова вже йтиме про особливу складність провадження та виняткову складність провадження), утім, підставою відмови у задоволенні клопотання є встановлення його протиправності та необґрунтованості. Крім того, що КПК України не уточнює, у чому саме має проявлятися протиправність клопотання (хоча у доктрині є позиція з цього питання [5, с. 27–28]), з незрозумілих причин така підстава не вказана для відмови у продовженні строку досудового розслідування керівником окружної прокуратури, керівником обласної прокуратури або його першим заступником чи заступником, заступником Генерального прокурора. Отже, виникає питання, чи є правомірність клопотання окремою обставиною, яка має доводитись стороною обвинувачення слідчому судді. Як видається, правомірність закладена як умова у норми, які регламентують підслідність та компетенцію органів досудового розслідування та прокурора, підстав та порядку повідомлення про підозру, вимоги до клопотання та додатків, строку подання клопотання, а отже, імпліцитно наявні у тих обставинах, які вказані як конкретні підстави для відмови у задоволенні клопотання: досліджені під час вирішення цього питання обставини свідчать про відсутність достатніх підстав вважати, що сталася подія кримінального правопорушення, яка дала підстави для повідомлення про підозру, та/або підозрюваний причетний до цієї події кримінального правопорушення; необґрунтованість клопотання.

Принагідно слід зазначити, що через чергову зміну режимів обчислення строку досудового розслідування і скасування обчислення строків до повідомлення про підозру, у Верховній Раді є проєкт Закону про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану 11265 від 16.05.2024, яким пропонується абзаци

перший – шостий частини другої та частину четверту статті 295-1 виключити [6]; тобто виключити формулювання «Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування до повідомлення особі про підозру у разі його протиправності та необґрунтованості». Але ця ідея не синхронізується з ч. 5 цієї ж статті, яка відсилає до ч. 4 при розгляді та вирішенні клопотань вже не до, а після повідомлення про підозру: «Крім підстав, передбачених частиною четвертою цієї статті, слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування після повідомлення особі про підозру...». Отже, якщо реалізувати цю пропозицію, то мають бути внесені синхронні зміни до ч. 5 ст. 295-1 КПК України.

Відмітимо, що є більш деталізоване бачення предмета доказування, що підлягає у перевірці: об'єкта злочину, об'єктивної сторони злочину, суб'єктивної сторони злочину, суб'єкта злочину; визначення правильності кримінально-правової кваліфікації (зокрема, чи є суб'єкт службовою особою); доказів, на підставі яких були встановлені обставини кримінального провадження, та докази, які дали підстави для повідомлення про підозру, з точки зору очевидної належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності, взаємозв'язку та доктрини «плодів отруйного дерева» [7]. Така необхідність перевірки впливає саме з формулювання ч. 5 ст. 295-1 КПК України, утім, доктрина «плодів отруйного дерева» застосовується в межах перевірки допустимості, а не додатково і не у контексті оцінки сукупності доказів.

В ухвалах слідчих суддів є оцінка обґрунтованості підозри та посилання на докази. Наприклад, слідчий суддя в ухвалі зазначає: «Обґрунтованість повідомленої ОСОБА_1 підозри у вчиненні вищевказаного кримінального правопорушення підтверджується, зокрема, наступними матеріалами кримінального провадження: повним текстом декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2020 рік, поданої ОСОБА_1 (а.с. 30); інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, яка підтверджує право власності на всі об'єкти нерухомості, якими володіє ОСОБА_3 та ОСОБА_1 (а.с. 127); матеріалами огляду відомостей в мережі Інтернет. Зокрема серед новин виявлено інтерв'ю ОСОБА_1 від 26.03.2020 в якому останній розповідає про своє захворювання на COVID-19, повідомляє про хворобу своєї дружини та про те, що він подарував своїй дружині подарював до Франції і вони разом 7?10.03.2020 літали до вказаної країни (а.с. 39); матеріалами огляду особистої сторінки ОСОБА_6 у соціальній мережі Facebook, під час якого виявлені відомості про спільне проживання із ОСОБА_3 (а.с. 51); матеріалами огляду системи управління даними камер відеоспостереження Smart City, з яких вбачається, що транспортний засіб з номерним знаком «НОМЕР_3», яким користується ОСОБА_1, у ході руху в'їжджає та виїжджає за межі міста Києва Дніпровським шосе у напрямку с. Романків Обухівського району Київської області (а.с. 82); інформацією Державної прикордонної служби, згідно якої за період спільного проживання у 2020 році ОСОБА_1 та ОСОБА_3 неодноразово спільно перетинали кордон України (а.с. 119); матеріалами тимчасового доступу до інформації про споживачів телекомунікаційних послуг і про телекомунікаційні послуги, що вони отримували у 2020 році. Так, згідно протоколу огляду вказаної інформації встановлено, що ОСОБА_1 та ОСОБА_3 постійно проживають на території с. Романків Обухівського району, Київської області за місцем знаходження приватного будинку ОСОБА_3 (а.с. 110); матеріалами тимчасового доступу до речей і документів, що становлять охоронювану законом таємницю, а саме довідки про результат аналізу № 8863 від 17.03.2020 на

ім'я ОСОБА_1, у якій ним вказано домашню адресу – с. Романків (а.с. 122); ...Вказані докази є достатніми для висновку, що підозра не є вочевидь необґрунтованою та відповідає стандарту переконання «обґрунтована підозра» [8].

Хоча у цій ухвалі є і відображення саме доказів, по деяким джерелам саме фактичні дані не відображені – «матеріалами обшуку за місцем проживання ОСОБА_1 у АДРЕСА_2, під час якого вилучено, зокрема, інформацією з мобільних телефонів ОСОБА_1 та ОСОБА_3, правовстановлюючі документи на будинок, необхідні для проведення оціночної експертизи (а.с. 133); матеріалами огляду вилучених в ході обшуку копій мобільних телефонів (а.с. 141); матеріалами тимчасового доступу до речей і документів, що становлять охоронювану законом таємницю, а саме інформації Товариства з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ) «Медичний центр «Добробут?Поклініка» (а.с. 117)» [8].

Відмітимо, що для продовження строку досудового розслідування слідчим суддею КПК України прямо передбачає, що у клопотанні зазначаються «процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу». Тому навряд логічними є формулювання на кшталт «здійснити інші слідчі (розшукові) та процесуальні дії, спрямовані на встановлення істини» [14], оскільки вони не надають слідчому судді можливості зрозуміти, про які дії йде мова і чому не можна було їх провести раніше. Більш логічними є аргументи, що «упродовж тримісячного строку досудового розслідування зазначені вище слідчі (розшукові) та процесуальні дії не виявилися за можливе виконати у зв'язку із ... необхідністю проведення тимчасових доступів до речей і документів, проживанням свідків не у місті територіального знаходження органу досудового розслідування, необхідністю проведення слідчих і процесуальних дій лише після вилучення документів, що є тривалою процедурою у часі, визначенням підслідності у кримінальному провадженні за різними органами досудового розслідування» [9].

Зважаючи на обставини локального предмета доказування, слід погодитись з думкою, що ч. 5 ст. 295-1 КПК України свідчить про дію презумпції відсутності підстав для продовження строку досудового розслідування, що має бути спростована [10, с. 67].

Наведемо цитату з ухвали про спростування такої презумпції та констатацію доказування потреби продовження строку розслідування: «перелічені у клопотанні дії не могли бути здійснені чи завершені раніше через особливу складність кримінального провадження, необхідність повного та всебічного дослідження усіх обставин вчинення кримінального правопорушення, що потребує часу» [11]. Утім, складність провадження безпосередньо не завжди корелюється з можливістю / неможливістю проведення процесуальних дій, і тому цей аргумент мав би бути розвинений як мінімум в ухвалі слідчого судді. А «необхідність повного та всебічного дослідження усіх обставин вчинення кримінального правопорушення, що потребує часу» [11] загалом не є аргументом продовження строку досудового розслідування, оскільки таке завдання стадії незалежно від того, скільки часу займає досудове розслідування.

Відмітимо, що є приклади, коли слідчі судді оцінюють ступені складності провадження у межах особливої складності, яка зумовлює продовження строку до 6 місяців. Зокрема, в ухвалі зазначено: «Оцінивши зазначені слідчим у клопотанні та підтримані в судовому засіданні прокурорами обставини, слідчий суддя вважає, що вони не свідчать про особливу складність цього кримінального провадження такого рівня, що занадто ускладнює проведення у ньому досудового розслідування та виправдовує продовження строку такого розслідування до шести місяців. Так, в судовому засіданні не було встановлено обста-

вин переховування підозрюваних від органу досудового розслідування та будь-яких перешкод у кримінальному провадженні іншим чином з їх боку, тобто своєю поведінкою підозрювані не сповільнюють розслідування, що не викликає особливих труднощів в його розслідуванні навіть в умовах воєнного стану країни, а навпаки сприяють тим самим швидкому та ефективному проведенню досудового розслідування» [9]. Тобто слідчий суддя не визнав доведеною особливу складність провадження для 6 місяців, утім, все ж продовжив строк до 4 місяців і 15 днів.

У контексті продовження строків досудового розслідування на важливу проблему: відсутність обов'язку для слідчого, прокурора, слідчого судді при вирішенні питання продовження строків розслідування враховувати інтереси потерпілого – звертає увагу Д. Околотенко. Автор відзначає прогресивні положення КПК Італії, де у ст. 406 встановлено порядок продовження попереднього розслідування, відповідно до якого прокурор до закінчення строку може просити суддю, якщо розслідування є складним, продовжити його строк. Продовження може бути дозволено лише один раз і на період, що не перевищує шести місяців. Згідно з пунктом 3 аналізованої статті, суддя забезпечує інформування не тільки підозрюваного, але і потерпілого сторону про запит на продовження строків розслідування. Такий правовий припис якнайкраще регулює порядок продовження строків розслідування, збалансовуючи при цьому інтереси сторін. З одного боку, законодавець Італії надає можливість стороні обвинувачення завершити розслідування, а з іншого нейтралізує спроби затягування розслідування, передбачаючи можливість одностороннього продовження за клопотанням прокурора за наявності виняткової підстави, що відображає складність розслідування, і, як наслідок, потребує збільшення строків досудового розслідування [12, с. 137]. Як видається, КПК України потребує доповнень, які захищали б інтереси потерпілого при вирішенні питання про продовження строку досудового розслідування, адже механізми захисту інтересів підозрюваного – є, а потерпілого – немає, а інтереси потерпілого не завжди повністю синхронізуються з публічними інтересами сторони обвинувачення.

Надалі слід розглянути питання алгоритмізації встановлення обставин локального предмета доказування. Стосовно доказування потреби продовження строку досудового розслідування до повідомлення про підозру, вже зверталася увага на те, що встановлюються такі обставини локального предмету доказування за певним алгоритмом [13, с. 39].

Для алгоритмізації встановлення обставин локального предмету доказування керівником органу прокуратури та слідчим суддею можна запропонувати таку послідовність:

- 1) доведеність події злочину;
- 2) доведеність причетності підозрюваного до цієї події;
- 3) обставини, що свідчать про складність провадження;
- 4) процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу та значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду;
- 5) обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії раніше;
- 6) строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій. Ця обставина встановлюється останньою, оскільки якщо буде встановлено, що була можливість провести дії раніше, то підстав для продовження строку немає.

Така послідовність важлива, оскільки недоведення першої обставини, незалежно від її місця у переліку, виключає потребу подальшого встановлення інших обставин та тягне за собою відмову у продовженні строку слідства.

Висновки. Локальний предмет доказування потреби продовження строку досудового розслідування відрізняється за формами досудового розслідування та судового і прокурорського механізмів продовження строку досудового слідства. Правомірність клопотання імпліцитно наявна у тих обставинах, які вказані як конкретні підстави для відмови у задоволенні клопотання, а отже, не потрібно окремо доводити відсутність протиправності клопотання. У разі внесення до КПК України пропонованих проєктом Закону змін, якими виключається ч. 4 ст. 295-1 КПК України, мають бути внесені доповнення до ч. 5 цієї ж статті, яка передбачає як підстави відмови у задоволенні клопотання про продовження строку досудового розслідування після повідомлення про підозру його протиправність та необґрунтованість.

Алгоритмізації встановлення обставин локального предмету доказування за ст. 295 та 295-1 КПК України передбачає таку послідовність: 1) блок, пов'язаний з відповідною на основне питання кримінального провадження (доведеність події злочину та причетності підозрюваного до цієї події); 2) блок оцінки складності провадження; 3) блок оцінки ефективності розслідування (процесуальні дії, проведення або завершення яких потребує додаткового часу та значення результатів цих процесуальних дій для судового розгляду; обставини, що перешкоджали здійснити ці процесуальні дії раніше); 4) темпоральний блок (строк, необхідний для проведення або завершення процесуальних дій).

Проблемними питаннями судової практики у цій сфері є указання при оцінці доведеності події злочину та причетності підозрюваного до цієї події не доказів, а їх джерел; некоректне тлумачення ознак складності провадження; указання в ухвалях аргументів, які не мають відношення до продовження строку досудового розслідування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Максимовська С.С. Строки досудового розслідування кримінальних проступків. *Київський часопис права*. 2023. № 3. С. 181–186. DOI: <https://doi.org/10.32782/kj/2023.3.26>
2. Кузубова Т.О. Законодавчі та прикладні проблемні питання строків проведення дізнання. *Процесуальне та криміналістичне забезпечення досудового розслідування: тези доповідей учасників науково-практичного семінару (30 жовтня 2020 року)* / упор. А.Я. Хитра. Львів: ЛьвДУВС. 2020. С. 60–63. (дата звернення: 25.06.2024).
3. Гловюк І.В. Питання юридичної техніки визначення строків дізнання. *Теоретичні та практичні проблеми розвитку кримінального права і процесу: матеріали ІХ Всеукраїнського науково-практичного семінару (м. Івано-Франківськ, 04 грудня 2020 року)*. Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2020. С. 23–26.
4. Досудове розслідування кримінальних проступків: монографія / В.Г. Дрозд та ін. Київ: 7БЦ. 2023. 568 с.
5. Гловюк І., Малахова О. Проблемні питання здійснення захисту при продовженні строку досудового розслідування. *Вісник НААУ*. 2019. № 7–8 (55). С. 25–28.
6. Проєкт Закону про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо удосконалення порядку здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану 11265 від 16.05.2024. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/2360716> (дата звернення: 25.06.2024)
7. Ханін С. Подовження строку досудового розслідування в порядку ст. 295-1 КПК України. URL: <https://pravo.ua/prodovzhennia-stroku-dosudovoho-rozsliduvannia-v-poriadku-st-295-1-krk-ukrainy/> (дата звернення: 25.06.2024).
8. Ухвала слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 12.01.2022, справа № 991/104/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102951376> (дата звернення: 25.06.2024).
9. Ухвала слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 02.04.2024, справа № 991/2571/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/118358759> (дата звернення: 25.06.2024).

10. Алєнін Ю., Малахова О. Проблемні питання продовження строку досудового розслідування слідчим суддею. *Право України*. 2018. № 8. С. 60–71.
11. Ухвала слідчого судді Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 03.02.2022. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/103030978> (дата звернення: 25.06.2024).
12. Околотенко Д. С. Процесуальні строки на стадії досудового розслідування. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – Право. Національна академія внутрішніх справ, Київ, 2024. 237 с.
13. Зіньковський І.П. Доказування при розгляді та вирішенні слідчим суддею клопотань про продовження строку досудового розслідування (до повідомлення особі про підозру). Проблеми досудового розслідування в сучасних умовах: правові та організаційні аспекти: міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Одеса, 29 квітня 2021 р. Одеса: ОДУВС, 2021. С. 36–39.
14. Ухвала слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 19.09.2022, справа № 991/3684/22. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106494139> (дата звернення: 25.06.2024).